

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M. K.**,
skazanego za czyn z art. 148 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 10 lipca 2025 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 10 października 2024 r., II AKa 83/24,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 6 października 2023 r., V K 8/20,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 października 2024 r., II AKa 83/24, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 6 października 2023 r., V K 8/20, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa M. K. W tym postępowaniu został on uznany za winnego czynu z art. 148 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 10 lat pozbawienia wolności.

W kasacji został zawarty także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, umotywowany zasadnością zarzutów kasacji i wysokim prawdopodobieństwem jej uwzględnienia. obrońca wskazał także na wyjątkowo ciężkie skutki, jakie wykonywanie kary pozbawienia wolności spowoduje dla sytuacji zawodowej i osobistej skazanego, który przed osadzeniem podjął pracę oraz poczynił starania związane z przeciwdziałaniem nałogowi alkoholowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego okazał się niezasadny.

Sąd Najwyższy, po analizie akt sprawy dokonywanej dla potrzeb rozpoznania ww. wniosku stwierdza, że nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości i prowadzić do konkluzji o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania, ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary lub innych środków penalnych do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. Okoliczność ta musi być dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka”. Gdy trafność zarzutów podniesionych w kasacji nie jest – na tym etapie – oczywista, samo zwrócenie się z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2024 r., III KK 15/24). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena zasadności podniesionych w niej zarzutów wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Powodu do wstrzymania wykonania wyroku nie stanowi również sytuacja rodzinna i zawodowa skazanego, bowiem ta może być uwzględniona w ramach instytucji dotyczących wykonywania kary pozbawienia wolności, uregulowanych w art. 151 k.k.w. lub art. 153 k.k.w.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.I.]

[r.g.]